

U projektu uređenja cjelokupnoga dvorišta oko župne crkve Rođenja Marijina (Mala Gospa) u Vinici u narisu su bili i manji vrlo korisni objekti kao što su česma pokraj spomenika s oltarom u čast glagoljašima i kamin, gril između dvaju župnih dvorova, staroga s kraja 17. st. i novoga iz 1981. god.

Kamin je uradila kombinacijom betona i kamena kamenoklesarska radionica Kamen Galir na čelu s Božom Galirom iz Tomislavgrada, koji ima osmero djece. Betonsku podlogu s okućnicom oko novoga župnog dvora uradili su od 15. do 17. lipnja naši domaći majstori Filip Prljević, Matko Subašić i Petar Urtić, a 18. lipnja montažu kamina radnici spomenute radionice. Toga dana u predvečerje već se peklo malo mesa na ugrijanoj granitnoj ploči u novome kaminu čime su počašćeni radnici i ostali gosti.

U vrijeme duhovnih vježbi župnika don Ilije Drmića u Duhovno-obrazovnom centru Emaus u Potocima kod Mostara pod vodstvom biskupa Ratka Perića od 19. do 22. lipnja, majstori radionice Mramor Vir na čelu s ing. Milanom Čamberom, koji ima sedmero djece, podigli su novu česmu pokraj spomenika u čast našim glagoljašima u crkvenome dvorištu. Na ploči česme uklesani su stihovi hrvatskoga pjesnika Antuna Branka Šimića: Čovječe, pazi da ne ideš malen ispod zvijezda! Vodu po cijelome dvorištu do ove česme, u garažu ili kolaru, stari župni dvor i u crkvu razveo je Bože Čalić uza suradnju s gore spomenutim našim domaćim majstorima. Nakon ovih poslova moguća je sadnja stabala, ukrasnih biljaka i cvijeća u crkvenom dvorištu prema narisu ing. Sandre Kovačić iz poduzeća Parkovi i nasade u Splitu kojemu je direktor Stipe Radoš zvani Knjažević, a potom uređenje travnjaka i popločavanje određenih površina dvorišta.

Nakon završenih ovih poslova upitali smo viničkoga župnika prof. don Iliju da nam ukratko rekne neke svoje dojmove u svezi s česmom i kaminom: "Ne trebam trošiti mnogo riječi da bih objasnio potrebu vode u crkvenome dvorištu u kojemu ima mnogo travnjaka i u kojemu će biti cvijeća, ukrasnoga bilja i stabala, zatim u kolari, starome župnom dvoru gdje ćemo napraviti javni zahod s kupatilom, a pogotovo u crkvi. Bez vode je nemoguće živjeti i nešto ozbiljnijega raditi. Voda je znak života ali i kulture koju valja njegovati, jer svaki čovjek uživa u lijepome i korisnome.

Kad je riječ o česmi, onda treba imati na umu i činjenicu da ćemo jednoga dana piti svoju vodu iz Mukišnice i vodovoda Josipa Jovića, našega Akadema, koji je dao svoj život za našu slobodu, a ta je voda već na viničkome tlu, u Topalama, ali nije dovedena do naših kuća, što će se dogoditi. Osim toga, čovjek pijući vodu u večernjim satima gleda i u zvijezde, pa je zato stavljen onaj Šimićev stih. Kad čovjek gradi, stvara, moli, pjeva, onda s užitkom pije vodu.

Što se tiče kamina, moramo imati u vidu činjenicu da živimo u vremenu kada se udaljujemo jedni od drugih sad zbog ovoga domalo zbog nečega drugoga, a volja je Božja da se ujedinjujemo, družimo i u tom zajedništvu da se napijemo i vode i pojedemo koji komadić mesa s grila, i to pečena na granitu. Uvijek će se kod ove naše crkve raseljeni narod sabirati, barem nekoliko puta godišnje, a onda će im sve ovo pomoći da prirede i malu gozbu, agape, simpozij, druženje u ljubavi i prijateljstvu, miru, slobodi i zajedništvu. Inicijativa toga tipa može dolaziti upravo od odseljeničkih skupina po raznim mjestima. Sv. Pavao je rekao: Ili jeli ili pili, ili što drugo radili, sve neka je na slavu Božju! Ovdje ćemo, nakon igre na igralištu na Trgu hrvatskih branitelja gdje je i spomenik njima u čast, priređivati okrjepu u prvom redu za našu djecu i mlade, kao i u nekim drugim prigodama. Do sada smo imali nekoliko takvih susreta naše djece s djecom iz Vira i Aržana. To je ono što će pamtiti i što će ih privući u Vinicu kad odrastu i moguće kad se negdje odsele radi školovanja i posla. Najlakše je reći da nam to ne treba, da se trebamo baviti nečim drugim. Ako je tako, onda kojoj se budućnosti nadamo za ovaj kraj. Ja sam optimist i u tom duhu djelujem s ovim narodom."

{gallery}spomenikglagoljasa{/gallery}